

Второ Съобщение Съграждането на Невястата

Четене от Писанията: Бит. 1:26; 2:7-10, 18-25; Откр. 19:7-9; 21:9-11

- I. Божията сграда е централното нещо в цялата Библия; невестата на Христос е сградата на Триединния Бог - “И Господ Бог създаде жената от реброто, което взе от човека, и я заведе при човека.” - Бит. 2:22:**
- А. Цялата Библия може да бъде оприличена на наръчник за строеж (съграждане); откровението относно Едемската градина като началото на божественото откровение в Светите Писания и откровението относно Новия Йерусалим като края на божественото откровение в Светите Писания, отразяват едно друго.
- Б. Това, което е разкрито в тези две части на Писанията е централната Божия мисъл, централната линия на божественото откровение и контролиращият принцип на интерпретиране и разбиране на Светите Писания:
1. Битие 1 и 2 са модела на Божия органичен архитектурен план да има Своята божествена сграда (Евр. 11:10); Божието желание е да съгради Христос в нашия вътрешен състав, за да може цялото ни същество да бъде преустроено с Христос; по този начин Бог може да придобие един съвкупен човек, който да Го изразява в Неговия образ и да Го представлява с Неговата власт (Бит. 1:26; 1 Кор. 3:9; Мат. 16:18; 2 Царе 7:12-14а).
 2. Откровение 21 и 22 са снимка на завършената сграда, съвкупното изражение на Триединния Бог; Новият Йерусалим е отражението и осъществяването на божественото откровение относно Едемската градина.
 3. Христос ще се върне като Младоженеца, за да се ожени за Своята невеста, която ще бъде завършеността на победителите; това съграждане на победителите в тази епоха е за първоначалния завършек на Новия Йерусалим в епохата на царството (19:7-9) и накрая, за пълния завършек на Новия Йерусалим в новото небе и новата земя (21:2).
 4. Чрез продължителната работа на Святия Дух през вековете, тази цел ще бъде постигната в края на тази епоха; тогава невестата, побеждаващите вярващи, ще бъдат готови и Божието царство ще дойде - Мат. 26:29; 13:43.
 5. Съвкупната невеста, Новият Йерусалим, ще изпълни двата аспекта на Божията цел (Бит. 1:26); първо, Новият Йерусалим ще бъде пълното изражение на Бог в Божия пълен образ за Неговата слава (Откр. 21:11; 4:3); второ, този Нов Йерусалим ще покори врага, завладее земята и упражнява Божията власт с Неговото властване над цялата вселена (Бит. 1:26; Откр. 22:5; 20:10, 14-15).
- В. Когато ние като Божия народ влезем в любовна връзка с Бога, ние получаваме Неговия живот, точно както Ева получи живота на Адам; този живот ни позволява да станем едно с Бог и Той да стане едно с нас - Бит. 2:21-22.

II. За да може Бог и Неговия народ да са едно, трябва да има взаимна любов между тях; любовта между Бог и Неговия народ, разкрита в Библията е като нежната любов между мъж и жена - Йоан 14:21, 23; Ер. 2:2; 31:3:

- А. Когато Божиите хора обичат Бог и прекарват време в общение в Него в Неговото Слово, Бог ги изпълва със Своя божествен елемент, правейки ги едно с Него като Неговата съпруга, същата като Него в живот, природа и изражение - Пс. 119:140, 15-16.
- Б. Бог първо ни възлюби в това, че Той ни изпълни с Неговата любов и създаде в нас любовта, с която ние обичаме Него и братята - 1 Йоан 4:19-21.
- В. Животът, който сме получили от Бог е живот на любов; Христос живя в този свят живот на Бог като любов и Той сега е нашия живот, за да можем да живеем същия живот на любов в този свят и да бъдем същите като Него - 3:14; 5:1; 2:5-6; 4:17.
- Г. Нашата природна любов трябва да бъде поставена на кръста; една разлика между Божията любов и нашата природа любов е, че е много лесно нашата природна любов да бъде обидена.
- Д. Ние трябва да бъдем хората, които са наводнени и отнесени от Христовата любов; божествената любов трябва да бъде като бързото течение на големи води срещу нас, карайки ни да Го обичаме извън нашия контрол - 2 Кор. 5:14.
- Е. Заповедта относно братската любов е както стара, така и нова: стара, защото вярващите са я имали от началото на техния християнски живот; нова, защото в тяхното християнско ходене тя се зазорява с нова светлина и свети с ново просветление и свежа сила отново и отново - 1 Йоан 2:7-8; 3:11, 23; Йоан 13:34.
- Ж. Тялото се съгражда в любов, за да стане Христовата невеста (Ефес. 4:16); нашия Богодаден новороден дух е дух на любов; ние се нуждаем от горящ дух на любов, за да победим падението на днешната църква (2 Тим. 1:7).
- З. “Знанието възгордява, а любовта назидава” (1 Кор. 8:16; 2 Кор. 3:6); обичайки се един друг е знам, че принадлежим на Христос (Йоан 13:34-35); да обичаш, за да си пръв в църквата е различно от това да обичаш всички братя (3 Йоан 9).
- И. Точно както Господ Исус даде Своя душевен живот, за да може ние да имаме божествения живот, ние трябва да загубим душевния си живот и да се отречем от себе си, за да обичаме братята и да им служим с живот в практиката на живота на Тялото за подготовката на Христовата невеста - 1 Йоан 3:16; 4:17 и бележка 5; Йоан 10:11, 17-18; 15:13; Ефес. 4:29-5:2; 2 Кор. 12:15; Римл. 12:9-13.
- Й. Любовта е най-превъзходният начин за нас да бъдем нещо или да вършим нещо за съграждането на църквата като органичното Тяло Христово - 1 Кор. 12:31б - 13:8а.

III. Трябва да видим какво Бог направи, за да произведе половинка за Себе Си; Битие 2 разкрива картина на Христос и Неговата невеста в праобразите на Адам и Ева:

- А. Адам е праобраз на Бог в Христос като истинския, вселенски Съпруг, който търси съпруга за Себе Си - Рим. 5:14; Йоан 3:29; 2 Кор. 11:2; Ефес. 5:31-32; Откр. 19:7-9; 21:9-11.

- Б. “И Господ Бог каза: Не е добре за човека да бъде сам; ще му създам подходящ помощник.” - Бит. 2:18:
1. Нуждата на Адам от жена символизира Божията нужда в Неговата икономика, да има съпруга като Негова половинка, Негово допълнение (букв. Негово съответствие); въпреки че Бог, Христос, е изцяло и вечно съвършен, Той е непълен без църквата като Неговата съпруга.
 2. Бог копнее да има както Адам, прообраз на Христос, така и Ева, праобраз на църквата; Неговата цел е да “имат власт” (1:26); това означава да има побеждаващ Христос и побеждаваща църква, Христос, който е победил работата на дявола и църква, която е свалила работата на дявола; Бог иска Христос и църквата да имат владичество (Римл. 5:17; 16:20; Ефес. 1:22-23).
- В. От земята Бог формира всяко животно на полето и всяка птица в небето и ги доведе при Адам “за да види как ще ги нарече; и с каквото име човекът назовеше всяко одушевено същество, това име му остана. Така човекът даде имена на всеки вид добитък, на въздушните птици и на всички полски зверове. Но не се намери помощник, подходящ за човека” - Бит. 2:19-20.
- Г. Съпругата трябва да бъде същата като съпруга по живот, природа и изражение; сред добитъка, птиците и животните Адам не намери половинка за себе си, такава, която да му съответства - ст. 23.
- Д. За да произведе половинка за Себе Си, Бог първо стана човек, както виждаме образа в Божието създаване на Адам - Йоан 1:14; Римл. 5:14.
- Е. “Тогава Господ Бог даде на човека дълбок сън и той заспа; и взе едно от ребрата му и изпълни мястото му с плът.” - Бит. 2:21:
1. Дълбокият сън на Адам за произвеждането на Ева като неговата съпруга типизира Христовата смърт на кръста за произвеждането на църквата като Неговата половинка - Ефес. 5:25-27.
 2. В Библията сънят означава смърт-1 Кор. 15:18; 1 Сол. 4:13-16; Йоан 11:11-14.
 3. Христовата смърт е животоосвобождаваща, животовнедряваща, животодаряваща, животоумножаваща и животовъзпроизвеждаща, което е обозначено от житното семе, което падна в земята да умре и да порасне, за да произведе многото зърна (12:24) за направата на хляба, който е Тялото, църквата (1 Кор. 10:17).
 4. Чрез Христовата смърт божественият живот в Него бе освободен и чрез Неговото възкресение, Неговият освободен божествен живот бе вработен в Неговите вярващи за съграждането на църквата - Лука 12:49-50; Римл. 12:11; Откр 4:5.
 5. Чрез такъв процес Бог в Христос беше вработен в човека с Неговия живот и природа, за да може човекът да бъде същия като Бога по живот и природа, за да може да Му съответства като Неговата половинка.
- Ж. “И Господ Бог създаде жената от реброто, което взе от човека, и я заведе при човека.” - Бит. 2:22:

1. Реброто, взето от отворената страна на Адам обозначава нечупливия, неразрушимия вечен живот на Христос (Евр. 7:16; Йоан 19:32-33, 36; Изх. 12:46; Пс. 34:20), който изтече от Неговата прободена страна (Йоан 19:34), за да вработи живот в Своите вярващи за произвеждането и съграждането на църквата като Неговата половинка:
 - а. От Христовата страна излезе кръв и вода, но всичко, което излезе от Адамовата страна бе реброто без кръвта.
 - б. Това е защото по времето на Адам нямаше нужда от изкупление чрез кръвта, защото нямаше грях; по времето, когато Христос “спеше” на кръста, вече го имаше проблема на греха; затова кръвта, която излезе от Христовата страна бе за нашето юридическо изкупление.
 - в. Следвайки кръвта, дойде и водата, която е течащия живот на Бога за нашето органично спасение (Изх. 17:6; 1 Кор. 10:4; Чис. 20:8); този божествен, течащ, несътворен живот типизира реброто, взето от Адамовата страна (Рим. 5:10).
2. Битие 2:22 не казва, че Ева бе създадена, но че тя бе изградена; изграждането на Ева с реброто, взето от страната на Адам символизира съграждането на църквата с възкресения живот, освободен от Христос чрез Неговата смърт на кръста и вработен в Неговите вярващи в Неговото възкресение - Йоан 12:24; 1 Петр. 1:3.
3. Църквата като истинската Ева е завършеността на Христос във всички Негови вярващи; църквата е възпроизвеждането на Христос; освен Христовия елемент, не трябва да има никакъв друг елемент в църквата - Бит. 5:2.
3. Само това, което излиза от Христос, с Неговия възкресенски живот, може да бъде Негово допълнение като Негова невеста (1 Кор. 12:12; Ефес. 2:6; 5:28-30); църквата е чист продукт от Христос; църквата е “Христова”, “възкресенска” и небесна.
- И. Адам и Ева, бидейки едно, живяха брачен живот заедно като съпруг и съпруга (Бит. 2:24-25); това посочва, че в Новия Йерусалим преминалия през процес и завършен Триединен Бог като вселенския Съпруг ще има брачен живот с изкупеното, новородено, преобразено и прославлено човечество като съпругата, завинаги (Откр. 22:17а).
- Й. Във вечността, която няма край чрез божествения, вечен и изключително славен живот, те ще имат живот, който е смесването на Бога с човека в един дух; живот, който е свръхпревъзходен и който прелива с благословения и радост.